

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Z.** bývajúcej v K., za účasti vedľajšej účastníčky na strane navrhovateľky **E.** bývajúcej V.K., oboch zastúpených J., advokátkou v K.K. proti odporcom **1/ I.**, bývajúcemu v K., **2/ L.**, bývajúcemu K., zastúpenému opatrovníkom J., zamestnancom O., **3/ E.** sídliacej v K., **4/ D.**, bývajúcej v K., odporcovia 1/, 3/ a 4/ zastúpení J., advokátom v K.K. **o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv a určenie vlastníckeho práva** vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 12C 71/2008, o dovolaní navrhovateľky a vedľajšej účastníčky na strane navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. februára 2014, sp. zn. 3 Co 87/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľka a vedľajšia účastníčka sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcom 1/, 3/ a 4/ náhradu trov dovolacieho konania vo výške 121 € k rukám JUDr. Dušana Pavlíka, do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 20. februára 2014, sp. zn. 3 Co 87/2013 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I z 13. novembra 2012, č. k. 12C 71/2008-263, ktorým bol návrh na začatie konania zamietnutý.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala navrhovateľka spolu s vedľajšou účastníčkou na strane navrhovateľky dovolanie (č.l. 300), ktorým namietali odňatie im možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a nesprávne právne posúdenie veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či bolo dovolanie podané v zákonom určenej lehote. Vychádzal pri tom z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie

do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, a ďalej z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Prihliadal tiež na ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V prejednávanej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu doručený právnej zástupkyňi navrhovateľky a vedľajšej účastníčky na strane navrhovateľky 20. apríla 2014, právnenému zástupcovi odporcov 1/, 3/, a 4/ 14. apríla 2014 a zástupcovi odporcu 2/ 15. apríla 2014. Tieto skutočnosti vyplývajú z doručeníek pripojených k č. 1. 295 spisu. Právoplatnosť teda nadobudol 20. apríla 2014, ako je správne vyznačené na prvopise rozsudku.

Zákonná jednomesačná lehota na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) začala plynúť odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, v danom prípade od 20. apríla 2014 a uplynula 20. mája 2014. Keďže dovolanie navrhovateľky a vedľajšej účastníčky na strane navrhovateľky bolo osobne podané na súde prvého stupňa až 29. mája 2014, bolo podané oneskorene.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešným odporcom vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti dovolateľkám, ktoré úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal odporcom 1/, 3/ a 4/ náhradu trov dovolacieho konania, ktorá spočíva v odmene advokáta za jeden úkon právnej služby, vypracovanie vyjadrenia k dovolaniu z 23. júna 2014 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1

v spojení s § 13 ods. 2 tejto vyhlášky vo výške 50% z $3 \times 61,87 = 92,8$ €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu vo výške 8,04 € (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky) po pripočítaní 20% DPH vo výške 20,16 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu 121 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. marca 2014

JUDr. Oľga T r n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková